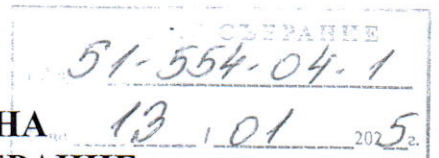


ЧРЕЗ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
ГОСПОЖА НАТАЛИЯ КИСЕЛОВА



10¹⁵
[Handwritten signature]

ДО
КОМИСИЯТА ПО
КОНСТИТУЦИОННИ И
ПРАВНИ ВЪПРОСИ

Уважаема госпожо председател,

На основание чл. 79, ал. 1 от ПОДНС внасяме мотивирано предложение за изменение и допълнение на общия Законопроект за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт № 51-553-37-4, както следва:

§ 1. § 2 да отпадне.

Мотиви:

В проекта не се съдържат предложения за изменение на чл. 47 от Наказателно-процесуалния кодекс, в който се уреждат основанията за отвод на прокурора. Допълването на чл. 11, ал. 2 от Закона за съдебната власт в предложената насока ще създаде противоречие между устройствения и процесуалния закон.

§ 2. В § 3, т. 1 да отпадне.

Мотиви:

Предложеният принцип за въвеждане на двойно мнозинство при взимането на решения от Пленума на Висшия съдебен съвет в рамките на процедурата по избор или освобождаване на председателите на върховните съдилища или главният прокурор е непоследователно развит. В предложението за чл. 33, ал. 3 и чл. 173, ал. 11 не става ясно как ще се постигне това мнозинство с оглед квотата на съдиите, избрани от съдебната власт за членове на Висшия съдебен съвет. Тази квота е определена в чл. 130а, ал. 3 Конституция на Република България – 6 избрани пряко. И двете предложения са относими само за двамата председатели на върховните съдилища. В предложението за чл. 173, ал. 14 добавя такова второ ниво на мнозинството при отказ на президента да издаде Указ за назначаване на главен прокурор. То, обаче, се модифицира, като се предлага да се образува от изборна квота на СВ – съдии, прокурори и следователи. Така ако президентът откаже да издаде Указ за назначаване на председател на върховно съдилище, преодоляването на този отказ следва да се постига с второ ниво на мнозинството от членовете на Висшия съдебен съвет, избрани от съдиите. Но за преодоляване на отказа за издаване на Указ за назначаване на главен прокурор е необходимо по-голямо второ ниво на мнозинството,

което включва и съдиите. Така се създава риск от нарушаване на баланса в рамките на съдебната власт за самостоятелността на всяка от подсистемите в нея.

§ 3. § 7 - § 13 да отпаднат.

Мотиви:

Темата за командироването в рамките на структурите на съдебната власт е от изключителна важност за нормалното им функциониране. Предвид фокуса на настоящия законопроект, ако към него се добави и задълбочено обсъждане и на тази тема, смятаме, че има сериозен риск от неправилни законодателни решения.

§ 4. В § 21 се правят следните изменения:

1. В т. 1, думите „и при спазване на условията по чл. 227“ се заличават.
2. В т. 2, думите „и при спазване на условията по чл. 227“ се заличават.

Мотиви:

Темата за командироването в рамките на структурите на съдебната власт е от изключителна важност за нормалното им функциониране. Предвид фокуса на настоящия законопроект, ако към него се добави и задълбочено обсъждане и на тази тема, смятаме, че има сериозен риск от неправилни законодателни решения.

§ 5. В § 26 думите „и при спазване на условията по чл. 227“ се заличават.

Мотиви:

Темата за командироването в рамките на структурите на съдебната власт е от изключителна важност за нормалното им функциониране. Предвид фокуса на настоящия законопроект, ако към него се добави и задълбочено обсъждане и на тази тема, смятаме, че има сериозен риск от неправилни законодателни решения.

§ 6. В § 31 се правят следните изменения:

1. Точка 2 да отпадне.

Мотиви:

От юридическа гледна точка се поражда въпроса как ще се осигурява баланса между трите подсистеми в съдебната власт – съд, прокуратура, следствие, които, според константната практика на Конституционния съд, еднозначно се определят като равнопоставени в рамките на съдебната власт. Този извод не се променя от изменението в Конституцията, че съдът е основен носител на съдебната власт. Не се променя, защото това не означава, че съдът е единствен носител на тази власт.

2. В т. 4

а) думите „без оглед на ограниченията по чл. 198 от Наказателно-процесуалния кодекс се прилага справка за наличието на прилагане на специални разузнавателни средства спрямо кандидатите, исканията за

достъп до данните по Закона за електронните съобщения, както и“ се заменят с „се прилага справка“.

б) изречение второ се заличава.

Мотиви:

Според законовата уредба на специалните разузнавателни средства и достъпът до данните по ЗЕС те могат да се използват само на две юридически основания – за предотвратяване или разкриване на престъпления или за опазване на националната сигурност. Гаранция за спазването на това предназначение е редът, предвидени в съответните закони за прилагането на СРС и достъпът до данните по ЗЕС. Нещо повече, информацията относно използвани съгласно законовите разпоредби специални разузнавателни средства (технически средства и/или способите за тяхното прилагане) е класифицирана информация – държавна тайна по Приложение № 1 към ЗЗКИ, раздел 2, т. 6.

В рамките на наказателното производство специалните разузнавателни средства са способ за доказване, а данните по ЗЕС, събрани по реда на НПК, са доказателства. Това означава, че тази информация в рамките на наказателното производство е следствена тайна. Т.е. нейното разкриване може да стане само с разрешение на наблюдаващ прокурор и то по изключение. А това е така, защото предназначението на тази тайна е пряко относимо към независимостта на съдебната власт в частта ѝ за формиране на вътрешното убеждение на съдиите, прокурорите и следователите основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководят от закона. Затова и според РКС № 9/2011 г. „Разгласяването на материалите по разследването е забранено под страх от наказателна отговорност по чл. 360 НК. Само по изключение може да бъде разрешено такова разгласяване от прокурор по чл. 198, ал. 1 НПК. забраната ще важи, когато тези сведения и документи съдържат информация за неприключили разследвания. Следствената тайна трябва да е тайна за всички..... Информацията, която се събира по време на следственото дело, е, за да се използва в съда за разкриване на обективната истина. Конституционният статус на съдебните органи не може да бъде накърняван и дейността им не може да бъде затруднявана чрез нарушаване на режима на следствената тайна.“

3. Точка 5 да отпадне.

4. В т. 6

а) Алинея 14 да отпадне.

Мотиви:

Предложеният принцип за въвеждане на двойно мнозинство при взимането на решения от Пленума на Висшия съдебен съвет в рамките на процедурата по избор или освобождаване на председателите на върховните съдилища или главният прокурор е непоследователно развит. В предложението за чл. 33, ал. 3 и чл. 173, ал. 11 не става ясно как ще се постигне това мнозинство с оглед квотата на съдиите, избрани от съдебната власт за членове на Висшия съдебен съвет. Тази квота е определена в чл.

130а, ал. 3 Конституция на Република България – 6 избрани пряко. И двете предложения са относими само за двамата председатели на върховните съдилища. В предложението за чл. 173, ал. 14 добавя такова второ ниво на мнозинството при отказ на президента да издаде Указ за назначаване на главен прокурор. То, обаче, се модифицира, като се предлага да се образува от изборна квота на СВ – съдии, прокурори и следователи. Така ако президентът откаже да издаде Указ за назначаване на председател на върховно съдилище, преодоляването на този отказ следва да се постига с второ ниво на мнозинството от членовете на Висшия съдебен съвет, избрани от съдиите. Но за преодоляване на отказа за издаване на Указ за назначаване на главен прокурор е необходимо по-голямо второ ниво на мнозинството, което включва и съдиите. Така се създава риск от нарушаване на баланса в рамките на съдебната власт за самостоятелността на всяка от подсистемите в нея.

б) Алинея 17 да отпадне.

Мотиви:

Освен, че не става ясно какво е предназначението на това изслушване, както и защо предложението е само за кандидатите за главен прокурор, но не и за председателите на върховните съдилища. Вярно е, че в Конституцията съдът е определен като основен носител на съдебната власт. Но е вярно и, че независимостта на съдебната власт обхваща и другите две подсистеми – прокуратура и следствие и то също по силата на конституционна уредба. Поради това намесата на НС в процеса на избиране на главния прокурор, създава сериозни притеснения за нарушаване на принципа на разделението на властите, също установен в Конституцията.

§ 7. § 34 се изменя:

„§ 34. В чл. 227 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „прокурор или следовател“ се заличават.
2. В ал. 2 думите „прокурор или следовател“ се заличават.
3. В ал. 5 думите „прокурор или следовател“ се заличават.
4. В ал. 7 думите „прокурор или следовател“ се заличават.
5. В ал. 8 думите „прокурор или следовател“ се заличават.

Мотиви:

Привеждане в съответствие с § 21.

ВНОСИТЕЛИ:

Александър Викторов Радев
Николеета Веринска Кузманова